

Sygn. akt VII U 2323/14

## WYROK

**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 18 stycznia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

**Przewodniczący – Sędzia SO Grażyna Cichosz**

Protokolant st. sekr. sąd. Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 roku w Lublinie

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 24 września 2014 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. B. prawo do emerytury od dnia(...) roku.

**Sygn. akt VII U 2323/14**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. B. przyznania prawa do emerytury, gdyż wnioskodawca nie udokumentował 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. B. domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury. Wskazał, że pracował w warunkach szczególnych w (...) Przedsiębiorstwie (...) w L. ( odwołanie k.2).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że złożone przez wnioskodawcę świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie wskazuje charakteru pracy ściśle wg przepisów resortowych ( odpowiedz na odwołanie k.3).

**Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:**

Wnioskodawca urodzony (...) w dniu (...)roku złożył wniosek o emeryturę. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Przed organem rentowym udowodnił 29 lat i 10 dni lat okresów składkowych i nieskładkowych w tym 14 lat,6 miesięcy i 9 dni okresu pracy w warunkach szczególnych (okoliczności bezsporne).

W dniu 4 sierpnia 1978 roku wnioskodawca został zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w L. i kontynuował zatrudnienie do 29 grudnia 1981r. Wnioskodawca wykonywał pracował jako ślusarza remontowy, wykonując obowiązki mechanika samochodowego pracującego w kanale, a w okresie od 1 lutego 1979r. do 30 września 1979r. wykonywał obowiązki na stanowisku naprawy pomp wtryskowych i wtryskiwaczy. (...) Przedsiębiorstwo (...)

zajmowało się budową sieci wodnych i gazowych na nowobudowanych obiektach przemysłowych. Posiadało sprzęt taki jak koparki, spychacze, dźwigi, ładowarki i samochody ciężarowe do naprawy, których funkcjonował zakład mechaniczny, w którym było 5 kanałów do naprawy taboru. Wnioskodawca dokonywał napraw w kanale, zaś przez 6 miesięcy zajmował się naprawą pomp wtryskowych i wtryskiwaczy do silników wysokoprężnych. Wykonując pracę wnioskodawca pracował przy olejach napędowych oraz przy wysokim ciśnieniu. Regulacja wtryskiwaczy polegała na tym, że podłączano urządzenie do maszyny pod dużym ciśnieniem w celu rozpylenia paliwa z wtryskiwacza. Rozpylane paliwo unosiło się do góry a następnie opadało na pracujących mechaników. Podczas pracy wnioskodawca stale miał kontakt z olejem napędowym, benzyną i naftą ( świadectwo pracy, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k.36, wyjaśnienia wnioskodawcy potwierdzone zeznaniami k.23, k. 36, zeznania świadków Z. S. k. 37, Z. C. k.37, M. M. k.37).

Od dnia 30 stycznia 1997r do dnia 4 marca 1997r. wnioskodawca pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku maszynisty zespołu maszyn do produkcji mas bitumicznych jako operator otaczarki ( świadectwo pracy, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k.36,).

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie powołanych dowodów. Przesłuchani w sprawie świadkowie byli również pracownikami (...) Przedsiębiorstwa (...) okresie zatrudnienia tam wnioskodawcy. Świadczenie mieli szczegółową wiedzę na temat obowiązków wykonywanych przez wnioskodawcę. Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków i wnioskodawcy były zgodne i ze sobą korelowały jak również ze świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych wydanym wnioskodawcy w dniu 20 lipca 1992 roku. Świadectwo to wnioskodawca przedstawił dopiero podczas rozpoznawania sporu albowiem dopiero podczas przeprowadzki odnalazł je. Zapisy tego świadectwa potwierdziła osoba je wystawiająca (zeznania świadka k.37).

Należy zaznaczyć, że Sąd nie jest związany żadnymi ograniczeniami w postępowaniu dowodowym w sprawach ubezpieczeń społecznych, które obowiązują w postępowaniu przed organem rentowym. Zasadniczym celem tego postępowania jest rozstrzygnięcie sprawy po dostatecznym, wszechstronnym wyjaśnieniu jej okoliczności spornych. Przepis art. 473 k.p.c. wprost stanowi, że w postępowaniu przed sądem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i przesłuchania stron. Powyższe oznacza, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Z kolei ustalenie przez Sąd w toku postępowania odwoławczego, że dana praca była wykonywana w szczególnych warunkach jest wystarczającą podstawą do uznania wykonywanej pracy za pracę tego rodzaju (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97, OSNP z 1998 roku, Nr 11, poz. 342; z dnia 21 września 1984 roku, III UZP 48/84, LEX nr 14630; z dnia 10 marca 1984 roku III UZP 6/84, LEX nr 14625).

Warunkiem uznania za pracę w warunkach szczególnych jest wykonywanie w pełnym wymiarze czasu pracy stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2007 roku, III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325; z dnia 19 września 2007 roku, UIII UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 6 grudnia 2007 roku, III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 22 stycznia 2008 roku, I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75 i z dnia 24 marca 2009 roku, I PK 194/08, LEX nr 528152 oraz z dnia 1 czerwca 2010 roku, II UK 21/10, LEX nr 619638).

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy pozwala na jednoznaczne przyjęcie, że wnioskodawca od dnia 1 listopada 1978r. do 30 września 1979 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku montera samochodowego w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych, zaś od 1 lutego 1979r. do 31 stycznia 1979r. wykonywał obowiązki przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników spalinowych, co potwierdza wydane wnioskodawcy przez pracodawcę świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, okazane dopiero w czasie rozpoznawania sporu.

Praca wykonywana przez wnioskodawcę to praca wymieniona w wykazie A w dziale XIV, pozycja 16 prace monterów samochodowego w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych oraz w wykazie A w dziale XIV, pozycja 14 – prace przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz w wykazie A dziale XIV, pozycja 14 pkt 2 i 16 pkt załącznika do zarządzenia nr 3 Ministra Budownictwa o Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy, podlegających ministrowi budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach.

Ustalenie, że wnioskodawca pracował we wskazanym okresie w warunkach szczególnych przesądza o uznaniu odwołania za zasadne, albowiem wyżej wykonywana praca łącznie z okresem uznanym przez organ rentowy ( 14 lat, 6 miesięcy i 9 dni) przekracza wymagany okres 15 lat.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.), mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura taka przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według art. 32. ust. 2 za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Ustęp 4 stanowi natomiast, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Według § 3 cytowanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis art. 1 § 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Sumując powyższe, aby nabyć prawo do emerytury wnioskodawca musiał spełnić łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnąć obniżony do 60 lat wiek emerytalny;
- 2) nie przystąpić do otwartego funduszu emerytalnego;
- 3) na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodnić:
  - )a co najmniej 15-letni okres wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz
  - )b staż pracy w wymiarze co najmniej 25 lat.

W ocenie Sądu Okręgowego wszystkie te przesłanki zostały przez wnioskodawcę spełnione, toteż należało ustalić wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia(...) roku tj. od dnia złożenia wniosku.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.